

לְשׁוֹת אֲמָתָה ד'

הַלְבָד

איו אמי כי לדרגן, בראותי שפלה הוור בבל הילקי איזופה, מושג און ישבת לנוויו תורה לשלמה שבית לומדרם מומוחים שקדרים על התורה בעומק הלכה של אמרת, אלא בע"ה בפלפל של הבל מבלי הוורה על האמורא, אין רושך הבן הדבי התורה על פוריה, ואיליכם אישים קרארו, זכו לוולקון שעשיטים בתמורות מהוויל אויל חיל וויל, אבל כל מודרכם גمرا משנין מודרשו של"ה, ואין אחד נזון לב למלמד אורה חיימע על ברויו לדעת הלות תפילין, ציצית, בלאה, ררכות, נסילת דם, וברכת רבנן, הלכות שבת והלכות יומם טב על גווים, אשוי איש שמילט לאו ישאה בזין, כי חזון הלות רבנן והדרינעה למלוגונט מעוטה, ובפרט דני מוקצת, מלאת שבת ויום טוב וחול המועד, ברבות הנחניתן וכדרומה. (ערות דבש' אידרא ורשות)

גָּלְיַרְן יֹמֵי לְאַזְלָזָק וְהַתְּשׁוּרָרוֹת לִלְימֹוד "הַלְכָה" בְּכָל יּוֹם

**הָרִי תִּבְוֹת "הַרִּיעֵר לְהִי כִּיל הַאֲרָצָה"
שהראשית תיבות שלהם הלאה
הם במספר הארבע אמות של דלה**

ולפי שאמרו (ברכות לא) אין עומדים להתפלל אלא מתווך דבר הלכה, לכן רמזו היריעו ליה' כל הארץ ר"ת הלכ"ה. ואמר ד' תיבין בסוד ד' אמות של הלכה שם ח), שהוא סוד ד'attoon של שם.

(מגלה עמוקות על ואתחנן, אופן רלט)

